

परणाधीन इति । नवत्युर्ध्वयस्के क्षतिष्ठे क्षमः ।

दशमोऽथ त्रि० दशम्यामयस्यायां तिष्ठति स्या-क ।

१ क्षतिष्ठे दशमशब्दे उदा० । २ स्वरक्तानां कामिनां
दशानां मध्ये नाशरूपां दशां प्राप्ते च दशाशब्दे दृश्यम् ।

दशमुख पु० दश सखात्म्यम् । १ रात्रये “गत्या चोर्ध्वं दश-
मुखभुजोऽनितप्रस्यसन्धेः” मेघ० । २ महाकालीरूपे-
देवीभेदे स्त्री “नीलाश्रमा तु तिसासपाटदशकां सेने महा-
कालिकाम्” महाकालीध्यानम् । तस्या दशास्यवत्त्वा-
त्तथात्वम् । दशवदनादयोऽप्यत्र ।

दशमुखरिपु पु० इत० । रामे “सीतां हित्वा दशमुखरिपु-
र्नोपयेमे यदन्याम्” रघुः ।

दशमूत्रक न० दशानां मूत्राणां समहारः । दशानां
प्राणिनां गोमहिषाजाविहगजजखरोद्भूनातुषमानु-
षीणां मूत्रे । प्राणिभेदे तद्गुणाः सुश्रुते उक्ता यथा

“गोमूत्रं कटुतीक्ष्णोष्णं सञ्चारत्वाच्च वातलम् । लघ्व-
म्निदीपनं मेध्यं पित्तलं कफघातजित् । शूलगुल्मोदरा-
नाह्विरेकास्यापनादिषु । मूत्रप्रयोगसाध्ये च गव्यं मूत्रं
प्रयोजयेत् । दुर्नामोदरशूलेषु कुष्ठमेहविण्णेषु । आ-
नाहशोफगुल्मेषु पाण्डुरोगे च माहिषमूत्रम् । काशश्वासा-
पहं शोषकामलापाण्डुरोगवृत् । कटुतिक्तान्वितं क्लाम्भी-
बन्धाहतकोपनम् । काशस्त्रीहोदरश्वाशशोषवर्चोमहे हि-
तम् । सञ्चारनिक्तकटुकसुष्णं वातघ्नमाविकम् ४ । दीपनं
कटुतीक्ष्णोष्णं वातचेतोविकारहृत् । आश्व५ कफहरं
मूत्रं क्षमिद्गुल्मं शस्यते । सतिक्तं लघणं भेदि वातघ्नं
पित्तकोपनम् । तीक्ष्णं क्षारे क्लाम्भी च नागं मूत्रं
प्रयोजयेत् । गरचेतोविकारघ्नं तीक्ष्णं ग्रहणिरोगहृत् ।
दीपनं गर्दभं मूत्रं क्षमिवातकफापहम् । शोफकुष्ठो-
दरोन्मादमारुतक्षिमाशनम् । अर्शोघ्नं कारभं मूत्रं
भानुबन्तु ६ १० विषापहम्” ।

दशमूल न० दशसंख्यकानां मूलानां समहारः पात्रा० न वा
कीत् । चक्रदत्तोक्ते पाचनभेदे “विल्वस्थोनाकगाम्भारी
पाटलागणिकारिकाः । दीपनं कफघातघ्नं पञ्चमूलमिदं
महत् । शाकपर्णीपुत्रिपर्णीवृहतीहयगोक्षुरम् । वात-
घितहरं दृष्यं कनीयः पञ्चमूलकम् । उभयं दशमूलन्तु
सन्निपातज्वरापहम् । काशे हासे च तन्त्रायां पार्श्व-
शूले च शस्यते । पिप्पलीचूर्णसंयुक्तं कण्ठहृदयहनाश-
नम्” । अत्र वा कीप् । दशमूलीरसे सर्पिः” चक्रद० ।

दशमूलघृत न० चक्रदत्तोक्ते ज्वरघ्ने हतभेदे ।

“दशमूलीरसे सर्पिः सजीरे पञ्चकोलकैः । सञ्चारै-
र्हन्ति तत्पूर्वं ज्वरकासाग्निनन्दाः । यातपित्तकफ-
व्याधीन् शोधानं चापि पाण्डुताम्” । २ तत्तोक्ते काश-
घ्ने हतभेदे च । “दशमूलीकपायेण भागीकल्कं पचेत्
हतम् । दक्षतिक्षिरिनिर्गुहे तत्परं वातकाशहृत्” ।

दशमूलतैल न० चक्रदत्तोक्ते बाधिर्यनाशके तैलभेदे ।

“दशमूलीकपायेण तैलप्रस्यं विपाचयेत् । एतत्कल्कं
प्रदायेन बाधिर्ये परमौषधम्” ।

दशमूलपट्पलघृत न० चक्रदत्तोक्ते काशघ्नि हतभेदे ।

“दशमूलाच्छुःप्रस्ये रसे प्रस्योन्मत्तं हविः । सञ्चारै
पञ्चकोलैस्तु कल्कितं साधु साधितम् । काशहृत्पाशू-
लघ्नं हिक्काश्वासनिवर्हणम् । कल्कं पट्पलमेवात्र ग्राह-
यन्ति भिषग्वराः” ।

दशमूलाद्यघृत न० चक्रदत्तोक्ते काशनाशके हतभेदे

“दशमूलादके प्रस्यं हतस्याक्षसमैः पचेत् । पुष्कराह-
शटीविल्वसुरस्योषहिहृदिभिः । मेयानुपानं तत् देयं काशे
वातकफाधिके । श्वासरोगेषु सर्वेषु कफघातात्मकेषु च”

दशयोग पु० दशानामङ्गानां योगः । विवाहादौ यज्जे
दोषभेदे तत्संख्यप्रतिप्रसवादिक्म् उपयमशब्दे १२६८
ष्ट० दृश्यम् । अयं दशयोगभङ्ग इत्यन्ये । २ दशहराशब्दे
वक्ष्यमाणे ज्यैष्ठमासशुक्लपक्षादिदशके च ।

दशरथ पु० सूर्यवंश्ये व्यजन्तपालके रामचन्द्रपितरि नृपभेदे
मेदि० “अयोध्यायां महाराजो रघुरासीन् महाबलः ।
अजस्तु रघुतो जज्ञे अजादृशरथोऽभवत्” हरिवं० १५ अ० ।

दशरथसुत पु० इत० । रामे दशरथात्मजादयोऽप्यत्र ।

दशरश्मिमत पु० दश रश्मिमतान्यस्य । सहस्रकिरणे सूर्ये
“दशरश्मिमतोपमद्युतिम् । यशसा दिक्षु दशस्वपि श्रुतम् ।
दर्शपूर्वरथं यमाख्यया दशकण्ठारिगुहं विदुर्बुधाः” रघुः ।

दशरात्र पु० दशभिः रात्रिभिर्निवृत्तः ठञ् तस्य लुक्तिं
तद्वितार्थहिं अच् समा० । १ दशरात्रसाध्ये यागभेदे
स च यागः कात्या० २५।१।१७ औ० उक्तः । दशानां
रात्रीणां समहारः । २ रात्रिदशके न० । अस्य रात्रान्त-
त्वेऽपि संख्यावाचकपूर्वकत्वात् क्लीबता । “प्रतिषेधैः
समं तत्र दशरात्रमशुध्यति । यच्छेदं दशरात्रस्य ताव-
देवाशुचिर्भवेत्” मनुः । “अथ चेदशरात्रं सन्निपतेत्
आद्यं दशरात्रम्” शु० त० ।

दशरूपक न० दश रूपकाणि दृश्यकाव्यानि प्रतिपाद्य-
त्वेन सन्त्यत्र अच् । नाटकादिलक्षणप्रतिपादकपञ्चभेदे ।